

Ahdistava pakomatka

Ahdistava pakomatka

Nimimerkki Masentunut alkoholisti

Ikä 15

Lääkkeitä ja alkoholia. Päässäni pyöri, oksetti, nauratti, itketti, en välittänyt mistään, en tuntenut mitään enkä pysynyt pystyssä. Ambulanssi kaarsi kulman takaa, aloin panikoida. Minut nostettiin ylös ja pidettiin pystyssä, kuka idiootti soitti ambulanssin?

Yksi kavereistani, joka oli itsekin juonut, tarttui kädestäni: "Nopeasti Jessica, tule!" Lähdimme kompuroimaan metsään ja aukioltamme kuului huutoja: "Jessica!! Tule tänne", "Jessicaa nopeasti juokse pakoon" ja "Hei, tuolla se menee!". "Älä nyt pysähdy Jessica, tule! Sä jäät kiinni jos et nyt sinnittele ja juokse pakoon!" kaverini Emma sanoi.

"E-emmä pysty enää juosta, sä taidat pelätä vaa omasta puolestas", sammalsin vastaukseksi. Emma pudisteli päätään ja veti minut ylös. "Haloo, sä oot vetänyt lääkkeitäki, nyt mennää!" Katselimme pensaiden takaa, kun ambulanssin väen taskulaput välkkyivät heidän etsiessään meitä metsästä. "Me jäädää kii, me jäädää kii!! Tuu nyt Emma meidän täytyy juosta henkemme edestä nyt!". Panikoin ja nousin kompuroiden.

Emma nousi ja lähdimme juoksemaan kohti läheistä koulua. Juoksimme koulun pihan läpi ja pian olimme huoltoasemalla. Takaaltamme tuli kaksi 16-vuotiasta tuntemaamme henkilöä skoottereillaan. He pysähtyivät nähdessään meidät ja toinen heistä otti puhelimen ja soitti jollekin. "Ne soittaa poliisit, mihi me nyt mennää?" Emma sanoi. Lähdin vain juoksemaan ja Emma tuli perästä.

Seisoimme hiekkatiellä, kun näemme poliisien ajavan kohti hiekkatietä. Juoksen jonkun pihalla olevan kuusen taakse ja näen kun poliisiauto menee ohitseni, se hidastaa hieman, mutta jatkaa sitten matkaansa. Emma oli jäänyt tielle parin muun kanssa, mutta eihän hän edes ollut niin kannissa. Lähden lähellä asuvan kaverin luokse siksi aikaa, että pääsen turvaan ja Emma menee takaisin aukiolle.

Soittelen parille kaverilleni ja itken ihan paniikissa. Olen vieläkin kannissa. Sitten Matias soittaa, että poliisi ja ambulanssi on lähtenyt ja voisin mennä takaisin aukiolle. Jään hetkeksi kaverilleni, mutta sitten palaan aukiolle. "Olipa ilta, mut hyvä et selvittii", sanon Emmalle ja lähden pyöräilemään kotiin päin.

Läheltä liippasi, että olisin jäänyt kiinni ja saanut toisen sossumerkinnän, mutta onneksi vanhempanikaan eivät huomanneet minussa mitään erikoista, vaikka menin kotiin kannissa ja suoraan syömään.

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2017/ahdistava-pakomatka>